

سوره جن (۷۲)

مکی و شامل بیست و هشت آیه

به نام خدوند بخشنده مهربان

بگو: به من وحی شده که عده‌ای از جنیان قرآن را شنیدند و گفتند که قرآن عجیبی شنیدیم. (۱)
که مردم را به راه صحیح هدایت می‌کند لذا به آن ایمان آوردیم و هیچ‌کس را شریک خداوندان
نمی‌سازیم. (۲)

شأن صاحب‌اختیار ما والا است. زن و فرزندی نگرفته است. (۳)
افراد کم عقل ما سخنان نامربوطی درباره خدا می‌گفتند. (۴)
و ما فکر می‌کردیم انس و جن از قول خدا هرگز دروغ نمی‌گویند. (۵)
و عده‌ای از انسان‌ها به مردانی از جن پناه می‌بردند و جنیان بر گمراهی آن‌ها اضافه می‌کردند. (۶)

آن‌ها، همان‌طور که شما گمان می‌کردید، گمان می‌کردند که خدا هیچ‌وقت کسی را برای دادن
پاداش کارهایش زنده نمی‌کند. (۷)

ما آسمان را لمس کردیم و آن را پر از نگهبانان سختگیر و شهاب‌ها یافتیم. (۸)
و ما در جاهایی برای شنیدن می‌نشستیم، حالا هر کس گوش بدهد شهاب آسمانی را مراقب خود
می‌یابد. (۹)

ما نمی‌دانیم برای کسانی که در زمین هستند تصمیم بدی گرفته شده یا خداوندشان هدایت آن‌ها را
می‌خواهد. (۱۰)

عده‌ای از ما درستکارند و عده‌ای غیر از آن هستند. ما راه‌های متفاوتی داشتیم. (۱۱)
ما می‌دانیم که هیچ‌وقت خدا را در زمین عاجز نمی‌کنیم و با گریختن او را عاجز نمی‌کنیم. (۱۲)
ما وقتی راهنمایی را شنیدیم به آن ایمان آوردیم. کسی که به خداوندش ایمان بیاورد نه از کم شدن
پاداشش می‌ترسد نه از ظلمی. (۱۳)

عده‌ای از ما مسلمان (تسلیم دستورهای خدا) هستند و عده‌ای ستمکارند. کسانی که تسلیم

دستورهای خدا شدند هدایت یافته‌اند. (۱۴)

اما گمراهان سوخت جهنم خواهند بود. (۱۵)

اگر بر آیین (خدا) استقامت داشته باشند، از آب زیادی سیرابشان می‌کنیم. (۱۶)

تا با آن امتحانشان کنیم. کسی که از یاد خداوندش روگردان شود، خدا او را دچار عذاب سختی می‌کند. (۱۷)

مسجدها مال خداست، کسی را در کنار خدا به کمک نخوانید. (۱۸)

و وقتی بنده ما به‌پا خاست و خدا را خواند، نزدیک بود که همگی بر سر او بریزند. (۱۹)

بگو: من فقط خداوند را می‌خوانم و هیچ‌کس را شریک او نمی‌سازم. (۲۰)

بگو: من ضرری یا هدایتی برای شما ندارم. (۲۱)

بگو: هیچ‌کس مرا از عذاب خدا حفظ نمی‌کند و هرگز پناهگاهی غیر از او پیدا نمی‌کنم. (۲۲)

وظیفه من فقط رساندن پیام و رسالت خداست. هر کس از خدا و رسولش اطاعت نکند، آتش

جهنم در انتظار او است و همیشه در آن خواهد بود. (۲۳)

وقتی که عذابی که به آن‌ها وعده داده شده ببینند، خواهند دانست که یاران چه کسی ضعیف‌تر و

تعدادشان کمتر است. (۲۴)

بگو: نمی‌دانم عذابی که به شما وعده داده شده نزدیک است یا خداوند من مدت زیادی برای

آمدن آن قرار داده است. (۲۵)

خدا دانای غیب است و هیچ‌کس را از غیب خود باخبر نمی‌کند. (۲۶)

مگر پیغمبرانی که خودش پسندیده و جلو و عقب آن‌ها مراقبی می‌فرستد. (۲۷)

تا بداند که پیام‌های خداوندشان را رسانده‌اند و خدا به هر چیزی که پیش آن‌هاست احاطه دارد و

حساب عدد هر چیزی را دارد. (۲۸)